

PONIEDZIAŁEK 11 Stycznia

06:30 + Brunon Hincke i Stanisław Pokrywka w rocz. śmierci

07:15 + Maria Ceynowa w 5 r. śm. oraz Jerzy

17:00 – w **intencji parafian (25)**: Solna, Kopalniana, Przytulna, Strażacka, Po-prieczna, Rodzinna, Zagrodowa

WTOREK 12 Stycznia

06:30 - O Boże błogosławieństwo i światło Ducha Świętego dla Marcina

17:00 - w **intencji parafian (48)**: Władysławowska 48-78/parzyste/, Korolowa, Wąska, Wichrowa, Chłopska

ŚRODA 13 Stycznia

06:30 - O Boże błogosławieństwo i światło Ducha Świętego dla Marcina

08:00 + mama Genowefa Biega w 1 r. śm.

17:00 - w **intencji parafian (33)**: Górnica, Gospodarska

CZWARTEK 14 Stycznia

06:30 + Jadwiga w 8 r. Sm. i Aleksander Felkner

17:00 - w **intencji parafian (3)**: Ludzi Morza, Wietrzna, Jarowa, Jodłowa, Bursztynowa, Przybrzeżna, Maszoperii

PIĄTEK 15 Stycznia

06:30 + Elżbieta, Monika, Grzegorz Fiszer

07:15 + Eugeniusz Doering w 9 r. Sm., rodzice z obojga stron i dusze w czyśćcu cierpiące

17:00 - w **intencji parafian (10)**: Władysławowska 63-91 /nieparzyste/ i Władysławowska 32-46 /parzyste/;

SOBOTA 16 Stycznia

06:30 - O Boże błogosławieństwo i światło Ducha Świętego dla Marcina

17:00 -

**NIEDZIELA 17 Stycznia
II po Narodzeniu**

08:00 + Hubert Jutrowski

9:15 –

10:30 + Józef Hincka w dniu ur.

16:00 + Elżbieta, Stefan Czapp

MISERICORDIA DOMINI

PARAFIA RZYMSKOKATOLICKA MIŁOSIERDZIA BOŻEGO UL. GOŚCINNA 12,
84-120 CHŁAPOWO, TEL. 58 674 23 23 WWW.PARAFIA.CHŁAPOWO.PL

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE

Święto Chrztu Pańskiego 12 stycznia 2020 r.

1. W dzisiejszą Uroczystość Chrztu Pańskiego, kończącą w liturgii okres Bożego Narodzenia, ogarniamy szczególną modlitwą naszych szafarzy sakramentu chrztu, rodziców i chrzestnych – tych wszystkich, którzy przekazali nam wiarę, a także tych którzy w minionym roku zostali ochrzczeni w naszej wspólnocie.
2. Dziękuję wszystkim, którzy włączyli się w rodzinne kolędowanie.
3. W przyszłą niedzielę przypada XXIV Dzień Judaizmu w Kościele katolickim pod hasłem: „**Kładę dziś przed tobą życie i szczęście, śmierć i nieszczęście**” (Pwt 30,15).
4. W tym roku z racji pandemii nie odbędzie się Parafialna Zabawa Karnawałowa.
5. Intencje na 2022 rok będę przyjmował od 1 lutego w biurze parafialnym.
6. U ministrantów do nabycia za dobrowolną ofiarą biuletyn parafialny ii Gość Niedzielny w cenie 6 PLN.
7. Po błogosławieństwie na koniec Mszy św., w dalszym ciągu zapraszam do adoracji przy żłóbku. Dziękuję za ofiary złożone przy okazji nawiedzenia szopki przeznaczone na utrzymanie Bazyliki Narodzenia Pańskiego w Betlejem i te składane do skarbonki na sprzątanie kościoła.

Na koniec prosimy Nowonarodzonego Zbawiciela, by nam błogosławił i umocnił w wypełnianiu przyrzeczeń chrzcielnych.

Ksiądz Proboszcz Sławomir Skoblik

Dzień Judaizmu w Kościele katolickim w Polsce został ustanowiony przez Episkopat Polski w 1997 r. Jest on obchodzony w przeddzień Tygodnia Modlitw o Jedność Chrześcijan, a więc 17 stycznia. Jego celem jest rozwój dialogu chrześcijańsko-żydowskiego, a także modlitwa i refleksja nad związkami obu religii.

Podczas obchodów I Dnia Judaizmu w Warszawie ksiądz biskup Stanisław Gądecki we wspólnocie zebranych chrześcijan i Żydów wyjaśniał, że otwierany właśnie Dzień odkrywania wewnętrznej więzi duchowej łączącej chrześcijaństwo z judaizmem nie zmierza bynajmniej do zacierania różnic i do utraty własnej tożsamości, wręcz przeciwnie, ułatwia uświadomienie sobie specyficznych różnic i wspólnych wartości, do których należą: wiara w jedyne Boga, który wybrał swój Lud w nieodwołalnej miłości, zawierzenie Słowu Bożemu, które nas wzywa do przebaczenia i miłości. Nie chodzi zatem o utratę tożsamości, ale o odnalezienie tego najgłębszego wewnętrznego związku, który sprawia, że stosunek chrześcijaństwa do judaizmu „jest inny aniżeli do jakiegokolwiek innej religii” Po raz pierwszy Dzień Judaizmu obchodzono w 1998 r. pod hasłem „Kto spotyka Jezusa Chrystusa, spotyka judaizm”. Co roku centralne obchody tego Dnia odbywają się w jednym z polskich miast.

Poszczególne diecezje przygotowują na ten dzień specjalne wezwania modlitwy powszechnej, organizują nabożeństwa Słowa Bożego, rozważania biblijne, spotkania modlitewne czy spotkania z przedstawicielami gmin żydowskich. Odbywają się także okolicznościowe koncerty muzyki, sesje popularnonaukowe czy zwiedzanie synagog.

Ważnym głosem Kościoła katolickiego, prowadzącym ku zmianom jego relacji do judaizmu było ogłoszenie soborowej Deklaracji [Nostra aetate](#) o stosunku Kościoła do religii niechrześcijańskich z 28 X 1965 r.

[Komitet ds. Dialogu z Judaizmem Konferencji Episkopatu Polski](#) prowadzi dialog z przedstawicielami judaizmu; jego celem jest upowszechnianie postaw dialogu i życzliwości wobec Żydów w środowiskach chrześcijańskich. Powołany w 1996 r. Komitet jest kontynuacją Komisji Episkopatu Polski ds. Dialogu z Judaizmem.

O co proszę? O pogłębienie swojej bliskiej relacji z Jezusem

Stanę z uczniami przy Janie, aby – jak oni – przeżyć moje pierwsze spotkanie z Jezusem (w. 35). „Oto Baranek Boży” – to pierwsze słowa, jakie usłyszeli o Jezusie, gdy Go zobaczyli (w. 36).

Kiedy po raz pierwszy wyraźnie zobaczyłem Jezusa w moim życiu? Kto mi Go pokazał? Spróbuję sobie przypomnieć słowa o Jezusie, które najbardziej poruszyły moje serce i zbliżyły do Niego. Kiedy to było? W jakich okolicznościach?

Wyobrażę sobie, że idę z uczniami za Jezusem (ww. 37-38). Zobaczę, jak Jezus odwraca się, patrzy na mnie i pyta: „Czego szukasz?”. Zatrzymam się nad tym pytaniem. Jakie przecucie budzi się we mnie? Czego najbardziej szukam w moim życiowym powołaniu?

„Gdzie mieszkasz?” (w. 39). Będę patrzył na uczniów. Zobaczę, z jaką pasją pragną poznać Jezusa. Czy jest we mnie szczere pragnienie poznania Jezusa? Czy gotów jestem, jak uczniowie, zostawić wszystko, aby Go lepiej poznać? Co najbardziej osłabia we mnie pragnienie bycia z Jezusem?

„Pozostali u Niego” (w. 39). Przebywanie z Jezusem pozwala lepiej Go poznać i rozmyślać się w Nim. Czy potrafię ofiarować sobie czas, aby pozostawać z Jezusem? Czy jestem hojny i wielkoduszny na modlitwie?

Zwrócę uwagę na entuzjazm uczniów po spotkaniu z Jezusem (ww. 41-42). Przebywanie z Jezusem przemienia. Zamienia ucznia w świadka. Czy w moim świadczeniu o Jezusie przeważa osobiste doświadczenie czy też powierzchowność, autentyzm, a może brak wewnętrznego przekonania?

Będę prosił Jezusa, aby pociągał mnie do siebie, rozmyślał w sobie i rozbudził pragnienie Jego bliskości i zażyłej więzi. Będę trwał przy Nim i powtarzał: „Pragnę, abyś w moim sercu miał zawsze pierwsze miejsce!”.

Ks. Krzysztof Wons

Źródło: niezbednik.niedziela.pl